

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes i Dag, den 29. Oktober, Kl. 2 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Befolkningens Forsyning med Brænde af Hugsten 1920—21 m. v.

Mødet hævet Kl. 1⁵⁵.

19de Møde.

Fredag den 29. Oktober Kl. 2.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Befolkningens Forsyning med Brænde af Hugsten 1920—21 m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 746; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 7).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Westergaard): Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget om Lovforslaget; men idet jeg henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, som jeg ikke finder Anledning til at gentage, kan jeg paa Flertallets Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er forelagt, ligesom jeg altsaa maa tilraade,

at man stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Hauge: Mindretallet, som bestaar af de radikale og socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget, har stillet to Ændringsforslag, som jeg anbefaler det høje Tings Medlemmer at stemme for. Vi staa ene med vore Ændringsforslag, de er egentlig heller ikke blevet drøftet i Udvalget. Udvalget holdt et Møde i Aftes, men Venstre erklærede kategorisk, at der ikke var noget at forhandle om, Lovforslaget skulde vedtages saaledes, som Landstinget havde vedtaget det, og dermed var den Sag afgjort. Vi har stillet vore Ændringsforslag, fordi vi ansaa dem for at være af den Beskaffenhed, at Lovforslaget vilde blive forbedret ved deres Vedtagelse.

Det undrer mig noget, at Venstre har stillet sig paa det Standpunkt ikke at ville forhandle med os efter de mange smukke Ord, der fra Venstres Side har lydt under denne Finanslovdebat — som endnu ikke er tilendebragt —, om Samarbejde, Fordragelighed og Forhandling. Her har vi da endelig et Eksempel paa, hvor megen Vægt man kan lægge paa Venstres Udtalelser om Forhandling. Her var ingen Forhandling mulig, vi havde blot at rette os efter det, som Venstre dikterede. Jeg har hele Tiden haft en Mistanke til Venstres gode Villie til Fordragelighed og Samarbejde, og denne Mistanke er blevet i høj Grad bestyrket ved den Stilling, man har taget overfor os i denne Sag. Jeg tror ikke længere paa, at Venstre mener det alvorligt med deres Tilbud om Samarbejde, Forhandling og Fordragelighed. Her staa man overfor et rent sagligt Spørgsmaal, og det afviser man kategorisk enhver Forhandling om. Vi foreslaar, at Brændselsnævnet bibeholdes, og vi gør det med den gode Begrundelse, at vi har lang Erfaring for, at Brændselsnævnet har kunnet gøre Befolkningen stor Nytte. Det er min fulde Overbevisning, at Brændselsnævnet vil blive savnet stærkt, naar dette Lovforslag, ophøjet til Lov, skal anvendes. Man vil sætte 3 Embedsmænd sammen med Indenrigsministeren til at administrere Landets Skove, til at træffe Bestemmelse om Pligthugsten, hvorvidt den skal øges i Forhold til Hugsten i 1919—20, eller hvorvidt den skal formindskes. Det overlades til Indenrigsministeren og hans 3 forstkyndige Embedsmænd at bestemme, i hvor vid Udstrækning Ekspropriation skal finde Sted, og hvorledes Fordelingen af Brænde skal finde Sted. De kræver og faar nu med Lovforslagets Ved-